

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové, soudce Richarda Galise a soudkyně Marty Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobkyně: **obec Kostomlaty nad Labem**
sídlem Hronětická 237, Kostomlaty nad Labem
zastoupená advokátem Mgr. Robinem Mlynářem
sídlem Teplého 2786, Pardubice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

za účasti osoby
zúčastněné
na řízení: **OnlineNet s.r.o., IČO: 05842191**
sídlem Zbožíčko 51
zastoupená advokátem Mgr. Janem Krátkým
sídlem náměstí Míru 14, Mladá Boleslav

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 8. 2024, č. j. 105941/2024/KUSK-DOP/HOL a č. j. 105942/2024/KUSK-DOP/HOL,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2024, č. j. 105941/2024/KUSK-DOP/HOL a č. j. 105942/2024/KUSK-DOP/HOL, se ruší a věci se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 28 328 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Osoba zúčastněná na řízení (dále jen „žadatelka“) podala ve dnech 10. 10. 2023 a 22. 11. 2023 Městskému úřadu Nymburk žádosti o povolení zvláštního užívání a uzavírek podle § 24 a § 25 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Předmětem žádostí bylo zvláštní užívání spočívající ve stavebních pracích a částečná uzavírka řady místních komunikací a silnic III. třídy v katastrálních územích X,. Žádosti se lišily v komunikacích, které měly být uzavřeny, resp. jejichž zvláštní užívání mělo být povoleno. Účelem žádostí byla stavba veřejné telekomunikační sítě elektronických komunikací pod názvem „Rozšíření SEK v k. ú. X“.
2. Žádosti podané dne 10. 10. 2023 městský úřad rozhodnutím ze dne 12. 4. 2024, č. j. MUNYM-050/24662/2024/Mik, ve vztahu k některým komunikacím vyhověl a ve zbytku ji zamítl. Zvláštní užívání a uzavírky stanovil shodně do 31. 10. 2024. Žádosti podané dne 22. 11. 2023 městský úřad plně vyhověl rozhodnutím ze dne 9. 4. 2024, č. j. MUNYM-050/24657/2024/Mik (rozhodnutí městského úřadu souhrnně dále jen „prvostupňová rozhodnutí“), a zvláštní užívání i uzavírky stanovil do 31. 10. 2024. Proti rozhodnutí o první žádosti podala odvolání žalobkyně i žadatelka. Proti rozhodnutí o druhé žádosti se odvolala pouze žalobkyně.
3. Žadatelka následně v obou odvolacích řízeních podáními ze dne 19. 6. 2024 požádala žalovaného o stanovení doby trvání uzavírek nejméně do 31. 10. 2025 s ohledem na to, že žádné z prvostupňových rozhodnutí dosud nenabylo právní moci. Žalovaný s těmito podáními seznámil žalobkyni, která na ně reagovala vyjádřeními ze dne 6. 8. 2024. Poukázala na to, že prodloužení platnosti povolení žalovaným v odvolacím řízení by se přičilo § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Změna výroků spočívající v prodloužení uzavírky o jeden rok by ani neměla oporu ve spisovém materiálu, protože v něm založená stanoviska vychází z původně plánované uzavírky do 31. 10. 2024. Pokud žadatelka rozšířila svou žádost, měl by žalovaný prvostupňová rozhodnutí zrušit a vrátit věci městskému úřadu k novému projednání. Městský úřad by měl následně aktualizovat i stanoviska dotčených orgánů.
4. Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 8. 2024, č. j. 105941/2024/KUSK-DOP/HOL, změnil část I. rozhodnutí o první žádosti tak, že povolil uzavírky a zvláštní užívání i těch komunikací, ohledně kterých městský úřad žádost zamítl. Kromě toho všechny uzavírky a zvláštní užívání stanovil až do 31. 10. 2025. Rozhodnutím ze dne 27. 8. 2024, č. j. 105942/2024/KUSK-DOP/HOL (rozhodnutí žalovaného souhrnně dále jen „napadená rozhodnutí“), žalovaný dále změnil rozhodnutí o druhé žádosti tak, že stanovil uzavírky a zvláštní užívání také až do 31. 10. 2025.

Žaloby

5. Dvěma žalobami podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobkyně domáhala zrušení napadených rozhodnutí. Řízení o nich soud usnesením ze dne 1. 10. 2024, č. j. 41 A 35/2024 – 26, spojil ke společnému projednání. Žaloby, jakož i vyjádření účastníků a žadatelky, jsou obsahově shodné.

6. Žalobkyně namítá, že napadená rozhodnutí jsou nezákonná v důsledku procesních pochybení žalovaného. Žalovaný především postupoval v rozporu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. V průběhu odvolacích řízení byla žalovanému doručena žádost, kterou se žadatelka domáhala změny původních žádostí, konkrétně prodloužení uzavírek do 31. 10. 2025. Této žádosti se žalovaný rozhodl vyhovět a její obsah přenesl do napadených rozhodnutí. Tím žalovaný porušil § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť žalobkyni zkrátil na právu se odvolat. Napadená rozhodnutí je nutné považovat za tzv. překvapivá rozhodnutí ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 654/03. Žalovaný podle žalobkyně postupoval rovněž v rozporu s § 41 odst. 8 a § 45 odst. 4 správního řádu, protože požádat o povolení změny obsahu podání může účastník řízení pouze do vydání rozhodnutí podle § 71 správního řádu. Žalovaný přitom zjevně povolil změnu žádostí i přesto, že již byla vydána rozhodnutí v prvním stupni. Postup žalovaného nelze opřít o § 45 odst. 4 správního řádu, který hovoří toliko o zúžení a zpětvzetí žádosti, a nikoliv o jejím rozšíření. Vlivem procesních pochybení žalovaný žalobkyni zkrátil na jejích procesních právech, neboť jí de facto znemožnil, aby mohla proti prodloužení uzavírek uplatnit námitky.
7. Žalobkyně dále pokládá napadená rozhodnutí za nepřezkoumatelná, neboť žalovaný se řádně nevypořádal s námitkami, které uplatnila ve vyjádřeních ze dne 6. 8. 2024. Žalobkyně namítala, že změna výroku v podobě prodloužení doby zvláštního užívání a prodloužení doby uzavírek není možná, a to i z důvodu podkladových aktů, které vycházejí z jiných skutečností, neboť předpokládají, že povolení zvláštního užívání a uzavírek potrvá toliko do 31. 10. 2024. Tuto námitku žalovaný nijak nevypořádal, nýbrž pouze konstatoval rozsah pravomocí silničního správního úřadu. Nevypořádanou zůstala podle žalobkyně i námitka, že došlo k neoprávněnému rozšíření žádosti žadatelky. V odůvodnění napadených rozhodnutí rovněž absentují úvahy žalovaného, pro které se rozhodl vydat rozhodnutí v této podobě, a chybí i vypořádání se s § 41 odst. 8 správního řádu.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhuje zamítnutí žalob. Žalovaný seznámil žalobkyni se změnou žádostí spočívající v prodloužení doby zvláštního užívání a uzavírek. Umožnil jí se k ní vyjádřit. Její reakce ve vyjádřeních ze dne 6. 8. 2024 byla nesouhlasná. Fakticky tak došlo ke stejnému postupu, k jakému by došlo v případě, kdy by žalovaný prvostupňová rozhodnutí zrušil a věci městskému úřadu vrátil k novému projednání. Městský úřad by zaslal změnu žalobkyni, ta by se odvolala a žalovaný by znovu rozhodoval. Je nepravděpodobné, že by odvolání žalobkyně obsahovalo něco jiného než vyjádření ze dne 6. 8. 2024. Pokud si žalobkyně ponechávala argumentaci až na žalobu, musí podle konstantní judikatury nést za svou pasivitu odpovědnost. Nepřišla o možnost se odvolat. Žalobkyni ani nebyla uložena povinnost zdržet se užívání komunikací. Jsou uzavřeny pouze částečně (omezení rychlosti a upozornění na práce na komunikaci) po dobu nezbytně nutnou k realizaci stavby. Práce budou prováděny v zeleni, zámkové dlažbě, popř. pod komunikacemi protlakem (tj. bez uzavření komunikace). Žalobkyni nepřísluší hájit práva třetích osob (občanů obce, resp. veřejnosti užívající komunikace).
9. Napadená rozhodnutí nejsou dle žalovaného nepřezkoumatelná. S žalobkyninými námitkami se vypořádal minimálně odkazem na skutečnost, že žadatel má právo svou žádost doplnit, dokud o ní nebylo pravomocně rozhodnuto. Dle konstantní judikatury nemají správní orgány povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí.

Vyjádření žadatelky

10. Žadatelka taktéž navrhuje zamítnutí žalob. Žalovaný se nedopustil postupu v rozporu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Změnil prvostupňová rozhodnutí na základě její žádosti, kterou uplatnila zejména z důvodu nestandardní délky správního řízení, jež trvalo téměř rok. Žadatelka byla oprávněna navrhopvat a upravovat svou žádost v průběhu správního řízení, a to i v řízení před odvolacím orgánem. Změnou doby trvání uzavírek nebyla žalobkyni způsobena žádná újma. Napadenými rozhodnutími vznikla práva a povinnosti toliko žadatelce. Napadená rozhodnutí nebyla pro žalobkyni překvapivá s ohledem na to, že řízení trvalo téměř rok. Je přirozené, že žadatelka požádala o prodloužení doby, na níž uzavírky původně žádala. Žadatelka požádala o změnu obsahu žádostí podle § 41 odst. 8 správního řádu, protože jí hrozila vážná újma z důvodu, že by pro délku řízení nedokázala včas stihnout všechny práce v původním termínu. I tak již žadatelce újma vznikla, protože jí z důvodu délky trvání správního řízení vzrostly vstupní náklady na provedení stavby a zároveň jí ušel zisk spojený s přivedením sítí elektronických komunikací. I námitku nepřezkoumatelnosti pokládá žadatelka za lichou. Důvody se v rámci celého řízení opakovaly. Žadatelka svou žádost řádně odůvodnila. Napadená rozhodnutí reflektují skutečnost, že správní řízení trvalo nestandardně dlouho.

Replika

11. Žalobkyně nesouhlasí, že procesní pochybení žalovaného byla zhojena tím, že měla možnost se v odvolacím řízení vyjádřit. Žalovaný jednal v rozporu s procesní úpravou a *de facto* si přisvojil pravomoc, kterou mu správní řád nepřiznává. Smyslem odvolacího řízení je přezkum správnosti a zákonnosti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a nikoliv jeho doplňování na základě nových požadavků účastníků řízení. Stejně tak se v projednávaném případě nejednalo ani o nápravu nesprávnosti, která by mohla odůvodňovat aplikaci § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaný napadenými rozhodnutími žalobkyni fakticky uložil nové povinnosti, což odporuje rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008 – 73. Ve vyjádření v odvolacím řízení žalobkyně nevyslovila jen prostý nesouhlas, ale upozornila žalovaného na jeho možný nezákonný postup. V žalobě uplatňuje podobné námitky, nebyla tedy procesně pasivní. Vyjádření v odvolacím řízení není spojeno s devolutivním a suspenzivním účinkem, nemůže tedy vynahradit podání odvolání.
12. I částečná uzavírka místních komunikací má negativní vliv na dopravní obslužnost a bezpečnost na pozemních komunikacích a místní komunikace nelze využívat v plném rozsahu. Byla tedy uložena povinnost spočívající ve zdržení se užívání místních komunikací, byť nikoliv absolutně. Žalobkyně se nedomáhá práv třetích osob. Je vlastníkem místních komunikací v obci, chrání tedy svá vlastnická práva. Kromě toho je jejím základním úkolem péče o všestranný rozvoj území a potřeby občanů.
13. Žalobkyně opakuje, že napadená rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná, neboť žalovaný zejména nevypořádal její námitku, že žadatelka nemohla změnit své žádosti v odvolacím řízení. Jednalo se o stěžejní námitku. Žalobkyně se neztotožňuje s úvahou žalovaného, že žadatelka mohla doplnit žádost i v odvolacím řízení. Obsah správního spisu (např. souhlas policie se zvláštním užíváním) počítal se zvláštním užíváním pouze do 31. 10. 2024. Žalovanému nepřisluší předjímat, že by podkladové materiály v případě žádosti o zvláštní užívání do 31. 10. 2025 zůstaly beze změny.

14. Žalobkyně nesouhlasí s názorem žadatelky, že požádala o změnu obsahu žádostí v souladu s § 41 odst. 8 správního řádu. Toto ustanovení předpokládá, že žádost je podána, resp. správnímu orgánu doručena před vydáním rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 2 správního řádu, jak plyne z komentářové literatury. K tomu v projednávané věci nedošlo. I v případě, že by žalobkyně mohla o změnu obsahu žádostí požádat až v odvolacích řízeních, napadená rozhodnutí neobsahují žádnou specifikaci hrozby vzniku vážné újmy podle § 41 odst. 8 správního řádu, pro kterou byla změna žádostí připuštěna. Jsou tedy v tomto ohledu nepřezkoumatelná.

Posouzení věci

15. Soud ověřil, že žaloby byly podány osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, jsou včasné a splňují všechny formální požadavky na ně kladené. Poté přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, která jejich vydání předcházela, v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobách soud rozhodl bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem souhlasila a žalovaný se k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Lze tedy mít za to, že s rozhodnutím bez jednání také souhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Kromě toho byly naplněny podmínky § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s.

Nepřezkoumatelnost

16. Žalobkyně namítá, že napadená rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná, neboť žalovaný se řádně nezabýval jejími námitkami, které uplatnila ve vyjádřeních k podkladům rozhodnutí ze dne 6. 8. 2024.
17. Obecně lze připomenout, že správní orgány jsou povinny se v odůvodnění rozhodnutí vypořádat i s vyjádřením účastníků k podkladům rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu), resp. se všemi námitkami účastníka (viz např. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009 – 46). Na druhou stranu nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 – 76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Není proto přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz např. 23 bod rozsudku NSS ze dne 19. 4. 2024, č. j. 5 Afs 86/2022 – 32, a tam citovanou judikaturu týkající se i rozhodnutí správních orgánů).
18. Z obsahu správního spisu plyne, že se žalobkyně vyjádřila k podkladům obou napadených rozhodnutí ve vyjádřeních ze dne 6. 8. 2024 (obsah vyjádření byl totožný). Žalobkyně nesouhlasila s návrhem žadatelky na prodloužení uzavírky až do 31. 10. 2025. Namítala, že změna prvostupňových rozhodnutí by byla v rozporu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť by žalobkyni hrozila újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat. Žalobkyni byla těmito rozhodnutími uložena povinnost, neboť je vlastníkem pozemků, jichž se uzavírky dotýkají. Její vlastnická práva by tak byla omezena na další rok. Změna výroku by byla nepřípustná i z důvodu podkladových materiálů, neboť stanoviska dotčených orgánů vychází z uzavírek plánovaných do 31. 10. 2024. Pokud tedy žadatelka svým podáním

rozšířila žádost z časového hlediska, nezbyvá než vrátit věc správnímu orgánu prvního stupně, neboť bude třeba aktualizovat stanoviska dotčených orgánů. Nelze připustit, aby žadatelce byl vydán *bianco šek* k rozsáhlé uzavírce na dobu více než jednoho roku. Na žalobkyni a její občany nelze přenášet neschopnost žadatelky koordinovat výstavbu sítí a zajistit si řádné podklady.

19. K těmto námitkám žalovaný v napadených rozhodnutích (opět shodně) uvedl, že z důvodu procesní ekonomie zvolil postup podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, což je v souladu s rozsudkem NSS ze dne 31. 7. 2008, č. j. 7 As 32/2008 – 40 (jehož část žalovaný citoval). Vlastníkovi pozemků se povolením zvláštního užívání a uzavírky neukládá žádná povinnost. „*Co se týká podkladových materiálů, jak je již výše uvedeno*“. Podle § 25 zákona o pozemních komunikacích není silničnímu správnímu úřadu dána pravomoc posuzovat vliv povolení na vlastnická práva osob odlišných od žadatelky. Vydáním povolení ke zvláštnímu užívání a uzavírce pouze konstatuje soulad s požadavky na bezpečnost a plynulost silničního provozu. Dispozice s řízením je v rukou žadatelky, která svou žádost zdůvodnila, a žalovaný jí vyhověl. Nejedná se o *bianco šek*.
20. Žalobkyně tedy uplatnila v podstatě dvě námitky. Zaprvé nesouhlasila se změnou prvostupňových rozhodnutí na základě návrhu žadatelky na prodloužení doby trvání uzavírky učiněném v odvolacím řízení, neboť by tím ztratila možnost se odvolat. Tuto námitku žalovaný vypořádal sice stručně, nicméně dostatečně. Svůj postup odůvodnil zásadou procesní hospodárnosti a odkázal na judikaturu NSS, ze které dovozoval jeho přípustnost. Měl i za to, že žalobkyni se jako vlastníci pozemků neukládá žádná povinnost a že dispozice s řízením je v rukou žadatelky, která svou žádost zdůvodnila.
21. Druhou námitkou žalobkyně upozorňovala na nutnost aktualizovat stanoviska dotčených orgánů, která se vyjadřují k původnímu trvání uzavírek do 31. 10. 2024. Tou se žalovaný řádně nezabýval. Doslova k ní uvedl toliko následující: „*Co se týká podkladových materiálů, jak je již výše uvedeno*“. Patrně tedy zamýšlel odkázat na předcházející část odůvodnění, z něž již měla odpověď na námitku plynout. Soud ji tam ovšem nenachází. K podkladům rozhodnutí se žalovaný vyjadřoval toliko v tom smyslu, že podstatným podkladem je pravomocné stavební povolení a že k povolení zvláštního užívání se vyžaduje (obecně vzato) souhlas Policie ČR. O tom, zda a proč je či není na místě aktualizovat stanoviska dotčených orgánů s ohledem na žadatelkou požadované prodloužení trvání uzavírek až do 31. 10. 2025, žalovaný žádnou úvahu nevyslovil. Jeho rozhodnutí je tedy skutečně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Žalobní bod je důvodný.

Přípustnost rozšíření předmětu žádosti v odvolacím řízení

22. Stěžejní žalobní bod představuje námitka, že žalovaný v rozporu s § 41 odst. 8 správního řádu v odvolacích řízeních umožnil žadatelce rozšířit žádosti o uzavírky a povolení zvláštního užívání o další období až do 31. 10. 2025, přestože již byla vydána prvostupňová rozhodnutí. Žalobkyně má za to, že jí tím znemožnil uplatnit námitky proti prodloužení uzavírek a zvláštního užívání.
23. Podle § 45 odst. 4 správního řádu žadatel může zúžit předmět své žádosti nebo vzít žádost zpět; toto právo nelze uplatnit v době od vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně do zahájení odvolacího řízení.
24. Podle § 41 odst. 1 správního řádu se navrácením v předešlý stav rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo

povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit. Podle odst. 8 může účastník požádat o povolení změny obsahu podání pouze do vydání rozhodnutí (§ 71). Správní orgán může povolit zpětvzetí nebo změnu obsahu podání jen v případě, že podateli hrozí vážná újma; tím není dotčeno ustanovení § 45 odst. 4. Ustanovení odstavců 2 až 4, 6 a 7 platí obdobně.

25. Pokud je řízení zahájeno na žádost dle § 44 a násl. správního řádu, je žadatel tím, kdo vymezuje předmět řízení a s tímto předmětem též disponuje. Správní orgán je rozsahem podané žádosti vázán (viz např. bod 8 rozsudku NSS ze dne 30. 9. 2024, č. j. 8 As 220/2023 – 28). O taková řízení se jedná i v případě řízení o uzavírce provozu na komunikaci a řízení o povolení zvláštního užívání komunikace, neboť obě se zahajují vždy na základě žádosti (viz § 24 odst. 2 věta první a § 25 odst. 2 věta první zákona o pozemních komunikacích). Obligatorní součástí žádosti je i uvedení doby trvání uzavírky [§ 39 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích], resp. doby zvláštního užívání [§ 40 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 104/1997 Sb.]. Z toho plyne, že předmět obou řízení je vymezen mj. i požadovanou dobou trvání uzavírky či zvláštního užívání.
26. Vztahem výše citovaných § 45 odst. 4 a § 41 odst. 8 správního řádu se již zabývala judikatura. Zatímco zúžení předmětu žádosti či její zpětvzetí je na základě § 45 odst. 4 správního řádu výlučným právem žadatele, o rozšíření předmětu žádosti musí žadatel podle § 41 odst. 8 správního řádu požádat. Správní orgán může podle § 41 odst. 8 věty druhé správního řádu změnu obsahu podání povolit jen v případě, že podateli hrozí vážná újma. Správní orgán musí o takové žádosti formálně rozhodnout, a to usnesením. Pokud žádost o povolení změny obsahu podání pouze neformálně akceptuje, postupuje procesně vadným způsobem. To však ještě nemusí vyvolat nezákonnost rozhodnutí správních orgánů o dané žádosti, neboť smyslem § 41 odst. 8 správního řádu je zajistit, aby účastníci řízení zahájeného na žádost (odlišní od žadatele) věděli, co je předmětem tohoto řízení, a mohli v něm účinně hájit svá práva (viz bod 26 rozsudku NSS ze dne 27. 7. 2016, č. j. 10 As 199/2015 – 67 a bod 25 rozsudku NSS ze dne 15. 12. 2021, č. j. 6 As 206/2021 – 47).
27. Změnou obsahu podání ve smyslu tohoto ustanovení je především rozšíření předmětu žádosti či taková změna, která dosavadní obsah žádosti v podstatném rozsahu nahrazuje obsahem novým (viz opět bod 25 rozsudku NSS č. j. 6 As 206/2021 – 47). Rozšíření předmětu žádosti může spočívat i např. v delší než původně požadované době povolení (viz rozsudek NSS ze dne 3. 7. 2008, č. j. 2 As 27/2008 – 57, č. 1883/2009 Sb. NSS). Naopak dílčí zásahy do projektové dokumentace v územním řízení tak, aby vyhověla požadavkům stavebního zákona, dotčených orgánů či účastníků řízení dotčených stavebním záměrem, zpravidla nepředstavují rozšíření ani změnu žádosti v podstatném rozsahu, nedojde-li k nim na úkor procesních práv ostatních účastníků (viz bod 26 rozsudku NSS č. j. 6 As 206/2021 – 47).
28. Z § 41 odst. 8 věty první správního řádu dále vyplývá, že o povolení změny obsahu podání může účastník požádat jen „do vydání rozhodnutí (§ 71)“. Do tohoto okamžiku musí být žádost správnímu orgánu, který v době požádání vede řízení (viz § 41 odst. 6 věta první užitá obdobně na základě § 41 odst. 8 věty třetí správního řádu), doručena (viz Fiala, Z., Frumarová, K., Vetešník, P. a kol. *Správní řád: Praktický komentář*. Wolters Kluwer. Dostupný v právním informačním systému ASPI, komentář k § 41). Judikatura ani komentářová literatura se ovšem dosud nezabývaly otázkou, o jaké *rozhodnutí* se jedná. Z odkazu na § 71 správního řádu, který ve druhém odstavci upravuje, co se rozumí vydáním rozhodnutí, lze usuzovat, že se nutně nemusí jednat o rozhodnutí ve věci či rozhodnutí

konečné. Tento odstavec totiž řeší okamžik vydání veškerých rozhodnutí, včetně rozhodnutí procesního charakteru [viz např. písm. d), které se týká vydávání usnesení, která se toliko poznamenávají do spisu].

29. Pokud je právě okamžik rozhodnutí limitem pro doručení žádosti o změnu obsahu podání, logicky lze dovodit, že se musí jednat o rozhodnutí, jímž správní orgán (jenž v době doručení žádosti vede řízení) *právě o tomto podání rozhoduje* (byť by se hypoteticky mohlo jednat i o rozhodnutí procesního charakteru, podléhala-li by změna obsahu takového podání povolení dle § 41 odst. 1 správního řádu). Omezení okamžikem vydání rozhodnutí je totiž odrazem pravidla, že po vydání rozhodnutí je již správní orgán nemůže změnit, tedy je jím sám vázán (viz rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 As 23/2011 – 82, a shodně i celá řada komentářové literatury: Fiala, Z., Frumarová, K., Vetešník, P. a kol. *op. cit.*, komentář k § 71; Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D. *Správní řád*. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 548; či Vedral, J. *Správní řád. Komentář*. 2. vyd. Praha: Bova Polygon, 2012, str. 632). Ke změně rozhodnutí posléze může dojít jen zákonem stanoveným způsobem (např. opravným rozhodnutím dle § 70 správního řádu, novým rozhodnutím podle § 101 správního řádu či cestou opravných či dozorčích prostředků – jsou-li k tomu splněny zákonné podmínky). Na provázanost § 41 odst. 8 a § 71 odst. 2 správního řádu shodně poukazuje i komentářová literatura: „Účastník řízení může požádat o povolení změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možné učinit, pouze do vydání rozhodnutí (§ 71 odst. 2). To vyplývá ze skutečnosti, že od okamžiku, kdy správní orgán rozhodnutí vydá, může do něj zasahovat jen způsoby zákonem stanovenými.“ (Vedral, J. *op. cit.*, str. 462).
30. Nemusí se přitom nutně jednat o rozhodnutí o podání vydané *v prvním stupni*, jak se domnívá žalobkyně. Přímě z textu § 41 odst. 8 věty první správního řádu nic takového neplyne. Byť pak odkazuje na § 71, jenž je systematicky zařazen do části druhé hlavy VI správního řádu („*Průběh řízení v prvním stupni*“), nelze opomenout, že § 41, jakož i § 71, se obdobně použijí i v odvolacím řízení (viz § 93 odst. 1 správního řádu). To znamená, že se na právní vztahy v odvolacím řízení aplikují v plném rozsahu (viz např. bod 28 rozsudku NSS ze dne 18. 8. 2023, č. j. 5 Azs 39/2023 – 24, č. 4515/2023 Sb. NSS, a čl. 41 odst. 1 Legislativních pravidel vlády). Nic tedy nebrání výkladu, že vydáním rozhodnutí podle § 41 odst. 8 ve spojení s § 71 odst. 2 a 93 odst. 1 správního řádu se v kontextu odvolacího řízení rozumí vydání rozhodnutí odvolacího orgánu (opět o „měněném“ podání – např. rozšiřované žádosti, kterou bylo celé správní řízení zahájeno). Smysl odkazu na § 71 odst. 2 správního řádu je stále naplněn: pořád se uplatní shora popsána provázanost s pravidlem, že správní orgán je vázán svým rozhodnutím v okamžiku jeho vydání. I odvolací správní orgán je totiž vázán svým rozhodnutím, jakmile je vydá. Nemůže tedy taktéž nijak reagovat na žádost o změnu obsahu podání, jež by mu byla doručena po vydání rozhodnutí o něm. Naopak není vázán rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, jehož zákonnost a správnost přezkoumává.
31. Soud dále souhlasí s žalovaným v tom, že povolení změny obsahu podání podle § 93 odst. 1 ve spojení s § 41 odst. 8 správního řádu bude v řadě případů v souladu se zásadou hospodárnosti řízení (§ 6 odst. 2 správního řádu), zejména tehdy, půjde-li o rozšíření či změnu předmětu žádosti a budou-li podklady opatřené v řízení v prvním stupni umožňovat rozhodnout i o novém (rozšířeném) předmětu řízení, popř. nebude-li zapotřebí ve značném rozsahu doplňovat a provádět dokazování. Má-li povolení změny obsahu podání předejít vážné újmě hrozící podateli (§ 41 odst. 8 věta druhá správního řádu), je namístě co

nejrychlejší a nejehospodárnější postup (zejména pokud by alternativou mělo být provedení celého nového řízení o změněném podání – např. rozšířené žádosti).

32. Obdobná aplikace § 41 odst. 8 správního řádu v odvolacím řízení nicméně vyžaduje, aby odvolací správní orgán dodržel veškeré tam uvedené podmínky. Kromě toho, že požádat o změnu obsahu podání lze jen do vydání rozhodnutí odvolacího správního orgánu, tedy stále platí, že její povolení je podmíněno hrozbou vážné újmy podateli, a že o tom musí odvolací správní orgán vydat usnesení. Soud ovšem znova upozorňuje, že nikoliv každá změna obsahu podání je podmíněna povolením správního orgánu dle § 41 odst. 8 správního řádu. Musí se jednat o takovou změnu, kterou by jinak nebylo možné učinit (§ 41 odst. 1 správního řádu), jež podle judikatury především spočívá v rozšíření předmětu žádosti či v nahrazení dosavadního obsahu žádosti obsahem novým v podstatném rozsahu (viz výše bod 27).
33. Při rozhodování o „změněném“ podání (zejm. rozšířené žádosti) odvolací správní orgán dále samozřejmě musí respektovat veškeré limity odvolacího řízení. Přistoupí-li tedy ke změně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, musí dbát i na to, aby jeho rozhodnutí nebylo překvapivé a účastníkům, jimž je ukládána povinnost, nevznikla újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat [viz § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, a zejména rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018 – 34, č. 3837/2019 Sb. NSS]. Změna rozhodnutí nadto předpokládá, že odvolací správní orgán sám posoudí veškeré otázky, které byly nově nastoleny v důsledku změny obsahu podání a zjistí v tomto rozsahu veškeré potřebné skutečnosti v souladu s § 3 správního řádu (tj. včetně opatření potřebných podkladů a provedení nezbytného dokazování). Ani při tom si nesmí počínat překvapivě. Musí tedy účastníky řádně seznámit s nově opatřenými podklady a dát jim možnost se vyjádřit (§ 36 odst. 3 správního řádu). Také musí např. posoudit, zda se v důsledku změny či rozšíření žádosti nezměnil okruh účastníků řízení, a zda lze vadu spočívající v opomenutí některých účastníků napravit v odvolacím řízení (viz např. rozsudek NSS ze dne 18. 4. 2012, č. j. 1 As 29/2012 – 113).
34. Soud si je vědom toho, že nebudou-li splněny podmínky pro změnu rozhodnutí v odvolacím řízení, může naopak dojít k nehospodárnému prodloužení řízení, neboť odvolací správní orgán nebude mít jinou možnost, než rozhodnutí zrušit a věc vrátit k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně. Je nicméně čistě na žadateli, v jehož rukou je dispozice s předmětem řízení, jaký zvolí postup: zda se pokusí dosáhnout rozšíření žádosti v odvolacím řízení s rizikem, že věc bude vrácena správnímu orgánu prvního stupně; anebo zda raději podá žádost novou.
35. Skutečnost, že § 90 odst. 1 správního řádu umožňuje změnit nebo zrušit toliko rozhodnutí, které je nezákonné nebo nesprávné (jak namítá žalobkyně v replice), není na překážku postupu podle § 41 odst. 8 správního řádu. Je třeba vzít v úvahu, že i odvolací správní orgán rozhoduje podle skutkového a právního stavu v době vydání svého rozhodnutí (viz např. bod 36 rozsudku NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008 – 126, č. 1786/2009 Sb. NSS). Musí tak přihlížet i k novým skutečnostem, které nastaly až v průběhu odvolacího řízení. Rozhodne-li o povolení změny obsahu podání, musí k tomu přihlídnout a posoudit, zda se v důsledku toho nestalo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nezákonným či nesprávným (např. protože správní orgán prvního stupně nerozhodl o celé žádosti, byla-li posléze v odvolacím řízení rozšířena). V kladném případě jsou splněny podmínky pro postup podle § 90 odst. 1 správního řádu.

36. Soud tedy shrnuje, že povolit změnu obsahu podání (včetně rozšíření žádosti) lze i v odvolacím správním řízení postupem podle § 93 odst. 1 ve spojení s § 41 odst. 1 a 8 správního řádu. Při rozhodování o podání, jehož obsah byl změněn, však odvolací správní orgán musí respektovat veškerá omezení a důsledky plynoucí z toho, že v rozsahu změny rozhoduje poprvé až v odvolacím řízení, včetně dodržení zásady dvojinstančnosti a zákazu překvapivého rozhodnutí [§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu].
37. Z obsahu správního spisu plyne, že v první žádosti podané dne 10. 10. 2023 žadatelka žádala o povolení ke zvláštnímu užívání a uzavírek. Uzavírky měly trvat od 1. 11. do 10. 11. (nespecifikovaného roku, v ulici U Křížku), resp. od 1. 11. 2023 do 1. 6. 2024 (ostatní komunikace). V podání ze dne 8. 11. 2023 žadatelka doplnila, že stavební práce budou trvat do 31. 7. 2024. Ve druhé žádosti podané dne 22. 11. 2023 žadatelka žádala o povolení ke zvláštnímu užívání a uzavírek v termínu do 31. 10. 2024. Prvostupňovými rozhodnutími ze dne 12. 4. 2024 a 9. 4. 2024 městský úřad povolil zvláštní užívání i uzavírky do 31. 10. 2024 (vyjma té části, kterou zamítl). Až v odvolacích řízeních před žalovaným požádala žadatelka podáními ze dne 19. 6. 2024 o stanovení doby trvání uzavírek až do 31. 10. 2025. S tímto podáním žalovaný seznámil účastníky řízení a umožnil jim se k němu vyjádřit (čehož žalobkyně využila), a následně změnil prvostupňová rozhodnutí tak, že stanovil dobu uzavírek i zvláštního užívání do 31. 10. 2025 v souladu s tím, jak žadatelka požadovala v odvolacím řízení.
38. Jak již bylo shora zmíněno, předmět řízení o uzavírce a povolení zvláštního užívání je vymezen i dobou trvání uzavírek, resp. zvláštního užívání. Soud odhlíží od toho (neboť to žalobkyně nenamítá a soud je uplatněnými žalobními body vázán, § 75 odst. 2 s. ř. s.), že již městský úřad překročil předmět původní první žádosti, neboť stanovil uzavírky a zvláštní užívání až do 31. 10. 2024, aniž by ji žadatelka předtím upravila. Žadatelčina podání v odvolacím řízení ze dne 19. 6. 2024 je v každém případě třeba pokládat za rozšíření předmětu původních žádostí, které počítaly s kratší dobou trvání uzavírek (soud zde opět odhlíží od toho, že žadatelka tímto podáním nežádala o delší dobu zvláštního užívání – přesto žalovaný i zde přistoupil k prodloužení až do 31. 10. 2025). Změna podání (rozšíření předmětu původních žádostí) proto podléhala povolení dle § 41 odst. 1 a 8 správního řádu. Žadatelka o rozšíření předmětu žádostí požádala až po vydání prvostupňových rozhodnutí, nicméně, jak bylo výše uvedeno, § 41 odst. 1 a 8 správního řádu lze použít obdobně i v odvolacím řízení na základě § 93 odst. 1 správního řádu. Žádost o rozšíření předmětu žádosti přitom byla žalovanému (jako správnímu orgánu, jenž v té době vedl řízení) doručena ještě předtím, než vydal napadená rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 2 správního řádu. Žalobkyni tedy nelze přisvědčit v tom, že by došlo k porušení § 41 odst. 8 věty první správního řádu.
39. Žalobkyně ovšem má pravdu, že ji postup žalovaného zkrátil na procesních právech. Žalovaný žalobkyni v obou odvolacích řízeních sice seznámil s podáním žadatelky ze dne 19. 6. 2024, v němž žádala o rozšíření původního předmětu žádosti o delší dobu trvání uzavírek. O této žádosti však v rozporu s § 41 odst. 6 ve spojení s odst. 8 správního řádu nevydal usnesení (viz shora citovaná judikatura). Byť tuto konkrétní vadu žalobkyně v žalobě nenamítá, důvodně poukazuje na to, že jí bylo fakticky znemožněno uplatnit námítky proti nově stanovené době uzavírek a zvláštního užívání. V důsledku nevydání usnesení totiž nebylo zřejmé, jaký je předmět řízení – zda žalovaný shledal splnění podmínek pro povolení rozšíření předmětu žádosti dle § 41 odst. 8 správního řádu a projednává rozšířenou žádost, či nikoliv, a řízení tak vede stále o původní žádosti. To žalovaný nevyjevil

ani v průvodních přípisech ze dne 1. 8. 2024, jimiž žalobkyni s podáními ze dne 19. 6. 2024 seznámil. Tato vada měla vliv na zákonnost napadených rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], neboť, jak plyne z citované judikatury (viz výše bod 26), smyslem postupu podle § 41 odst. 8 správního řádu je zajistit, aby účastníci věděli, co je předmětem řízení a mohli v něm účinně hájit svá práva. Tomu žalovaný nedostál, neboť o tom, že žádosti žadatelky o rozšíření předmětu žádosti fakticky akceptoval, se účastníci (včetně žalobkyně) dozvěděli až z obsahu napadených rozhodnutí. Žalobkyně též správně upozorňuje, že ani v napadených rozhodnutích žalovaný neozřejmil, v čem spatřoval splnění podmínek podle § 41 odst. 8 věty druhé správního řádu (zejm. vážnou újmu hrozící žadatelce). Napadená rozhodnutí jsou tak navíc nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

40. Je třeba dodat, že ve věcech, v nichž NSS nepovažoval nevydání usnesení o povolení změny obsahu podání za vadu s vlivem na zákonnost rozhodnutí (rozsudky č. j. 10 As 199/2015 – 67 či 6 As 206/2021 – 47), se tak vždy stalo již v řízení před správním orgánem prvního stupně. Z jeho rozhodnutí tak posléze bylo zřejmé, zda žádosti o změnu obsahu podání fakticky vyhověl či nikoliv, a účastníci tak alespoň v odvolacím řízení věděli, jaký je jeho předmět a mohli hájit svá práva (viz též bod 27 rozsudku č. j. 10 As 199/2015 – 67). V projednávané věci však byl předmět řízení vyjasněn až v okamžiku vydání napadených rozhodnutí, tj. až s koncem odvolacího řízení. Účastníci včetně žalobkyně tak ve správním řízení již neměli žádný prostor hájit svá práva ve vztahu k rozšířenému předmětu žádosti.
41. K vyjádření žadatelky lze zopakovat, že má jistě právo upravovat žádost během řízení. Bez omezení to ovšem platí jen pro zúžení předmětu žádosti či její zpětvzetí. Rozšíření předmětu žádosti podléhá povolení správního orgánu tak, aby účastníci věděli, co je předmětem řízení (zda původní nebo rozšířená žádost). Této povinnosti žalovaný nedostál a žalobkyni tím znemožnil efektivně hájit svá práva.
42. Soud nicméně nemůže přisvědčit související dílčí námitce, že žalovaný žalobkyni způsobil újmu ztrátou možnosti se odvolat. Z § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu vyplývá, že odvolací správní orgán nemůže změnit rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, pokud „*by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se*“ (zvýraznil soud). Judikatura dovodila, že odvolací orgán zejména nesmí výrokem svého rozhodnutí některému z účastníků založit novou, dosud neexistující povinnost, kterou mu prvostupňový orgán uložit opomněl (např. uhradit pokutu), ani uloženou povinnost podstatně pozměnit. Rozsah pojmu „*uložení povinnosti*“ ale není možno rozšiřovat velmi extenzivním, vzdáleným a zprostředkovaným výkladem na případy, kdy se ve skutečnosti o uložení povinnosti správním rozhodnutím nejedná. Takovým případem byla např. povinnost ekologického spolku strpět širší zásah do přírody v důsledku umístění stavby; povinnost farmaceutické společnosti respektovat stanovenou výši a podmínky úhrady léčivých přípravků; či deklarování povinnosti vlastníka pozemku strpět obecné užívání komunikace (viz body 23 a 26 rozsudku NSS č. j. 6 As 286/2018 – 34, a tam citovaná judikatura).
43. V projednávané věci žalovaný napadenými rozhodnutími stanovil novou (delší) dobu trvání uzavírek a zvláštního užívání komunikací ke stavebním pracím. Jakkoliv má tedy žalobkyně pravdu v tom, že toto rozhodnutí zasahuje do jejích práv (viz též níže) tím, že musí dočasně strpět jistá omezení v užívání komunikací ve svém vlastnictví (uzavírky a stavební práce), nejedná se o uložení povinnosti ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Nynější situace se kvalitativně příliš neliší od výše popsanych případů, v nichž NSS dovodil, že šlo o

velmi extenzivní, vzdálený a zprostředkovaný výklad tohoto pojmu (povinnost strpět širší zásah do přírody, respektovat výši a podmínky úhrady léčivých přípravků či strpět obecné užívání svého pozemku – byť zde šlo jen o deklaratorní rozhodnutí). Žalobkyni nebyla uložena žádná nová povinnost tak jako v jí citovaném rozsudku NSS č. j. 2 As 20/2008 – 73, kde šlo o doplnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o zcela nový výrok, jímž byla obviněnému z přestupku navíc uložena i povinnost nahradit škodu. Tato dílčí námitka je tedy nedůvodná.

44. Závěrem soud dodává, že nemá pochybnosti o aktivní věcné legitimaci žalobkyně. Žalobkyni skutečně nepřísluší hájit práva třetích osob. Na druhou stranu je ale jako obec povinna pečovat o všestranný rozvoj svého území a potřeby svých občanů, včetně dopravy a spojů (viz § 2 odst. 2 a § 35 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích). Napadenými rozhodnutími bylo rozhodnuto o uzavírkách a zvláštním užíváním (pro účely stavebních prací) mj. i místních komunikací v k. ú. Kostomlaty nad Labem. Představují tedy zásah do práva žalobkyně na samosprávu. Míra tohoto zásahu (zda jde o úplné uzavření některých komunikací nebo jen omezení provozu na nich v důsledku probíhajících prací či zda práce omezují dopravu na vozovce nebo na chodníku) je z hlediska aktivní věcné legitimace (tj. zkrácení na právech žalobkyně ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.) nerozhodující. Žalobkyně je jako obec taktéž vlastníkem místních komunikací na svém území (§ 9 odst. 1 věta první zákona o pozemních komunikacích). Jakékoliv omezení provozu na nich tedy současně představuje i zkrácení jejich vlastnických práv.

Závěr a náklady řízení

45. S ohledem na výše uvedené závěry soud prvním výrokem napadená rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů a pro podstatné procesní vady, které měly za následek jejich nezákonnost [§ 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s.]. Současně věci vrátil žalovanému k dalším řízením (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v nichž je vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Zaprvé tedy usnesením rozhodne o žadatelských žádostech o povolení rozšíření žádosti ze dne 19. 6. 2024, které bude posuzovat z hlediska podmínek uvedených v § 41 odst. 1 a 8 správního řádu (ve spojení s § 93 odst. 1 správního řádu). Jestliže rozšíření žádosti povolí, bude muset posoudit, zda byl skutkový stav zjištěn v souladu s § 3 správního řádu i ve vztahu k novému (rozšířenému) předmětu řízení, a případně doplní podklady rozhodnutí (tak jako by postupoval správní orgán prvního stupně v řízení o žádosti, tj. včetně případné výzvy k doplnění žádosti dle § 45 odst. 2 správního řádu). Zejména ověří (případně i v součinnosti s dotčenými orgány), zda není zapotřebí některé podklady aktualizovat, jak žalobkyně namítla ve vyjádření k podkladům rozhodnutí (které v odůvodnění řádně vypořádá). S nově porízenými podklady neopomene seznámit účastníky a umožní jim se k nim vyjádřit (§ 36 odst. 3 správního řádu).
46. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl druhým výrokem v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, náleží jí proto náhrada důvodně vynaložených nákladů proti neúspěšnému žalovanému. Náhradu nákladů řízení tvoří: odměna advokáta za tři úkony právní služby po 5 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žalob a repliky) podle § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 12 odst. 3 (viz rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2010, č. j. 1 Afs 96/2009 – 87, č. 2149/2010 Sb. NSS) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2024 (viz přechodné ustanovení čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb.); paušální náhrada hotových výdajů za pět úkonů právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu (§ 12 odst. 3 advokátního tarifu se vztahuje jen na odměnu advokáta a nikoliv i na paušální náhradu hotových výdajů); a zaplacené

soudní poplatky za podání žalob a návrhů na přiznání odkladného účinku žalobám ve výši celkem 8 000 Kč. Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, k nákladům řízení tak patří i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 3 528 Kč. Náhrada nákladů řízení žalobkyně tak činí celkem 28 328 Kč. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

47. Třetím výrokem soud rozhodl o náhradě nákladů řízení žadatelky jako osoby zúčastněné na řízení. Soud jí neuložil žádnou povinnost a ani neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro něž by bylo namístež jí přiznat náhradu nákladů řízení. Proto jí náhrada nákladů řízení nepřísluší (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. ledna 2025

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu